

Els misteris de la vida i l'univers

Sempre he dit que m'agradaria sapiguer d'on vinc, però com que la sortida ja fa temps que l'he feta ara m'interessa l'arribada; sapiguer allà a on vaig o anem tots plegats encara que no cal que ho busqui ni jo ni ningú. En canvi la NASA busca l'origen de la vida, al revés que jo.

Aquests dies van veure en el satèl·lit Titan del planeta Saturn que aquest i la Terra són els més semblants dels que es coneixen però han quedat igual, res sobre l'origen de la vida. Dic això perquè aquests dies que ha passat aquesta catastrofe al Sud asiàtic o sigui el maramot, escoltes opinions de molta gent, creients i no creients; aquests últims són els que ho tenen més bé ja que diuen que ells tenen raó i que no existeix Déu ni res, ja que si existís no passaria tot això. Aquests dies vaig sentir que un preguntava a un capellà que si existeix Déu per què permetia això tan esgarrifós, i va contestar que no ho sabia, és clar que no!

Jo crec que és una cosa molt grossa però em pregunto: ¿no ho és el que passa a moltes famílies que no se'n recorda ningú, que tenen un fill o familiar estimat amb discapacitat psíquica o física, paral·lègic de naixement o per accident que han de passar tota la vida al llit o en cadira de rodes; pendents que els ho fagin tot? Aquesta gent vénen al món per patir i fer patir, uns molt ben cuidats i altres al revés, amb falta d'amor; altres de vegades per falta de mitjans econòmics. Quan veus això també pots pensar: si hi ha Déu per què això? En canvi altres tenen salut, diners, etc...

Degut a tot això quan dius que ets creient els no creients et diuen tots els defectes de les religions, jo sóc el primer que no m'agraden moltes coses però penso, i crec, que alguna cosa devia passar des del naixement a la mort de Jesucrist ja que va transformar la humanitat; de les altres religions no en sé res. Jo els dic que el que crec amb la força sobrenatural que va crear l'Univers, o sigui Déu, que és el nom que totes les generacions al veure els misteris i meravelles de l'Univers van buscar com

qui havia pogut crear una cosa tan complexa que no entenia ningú, i totes van coincidir en tenir fe en alguna cosa que és Déu.

Com a causa de tot això totes les generacions van buscar o va sortir el seu ídol o representant aquí a la terra, com Buda, Mahoma i una barbaritat de sectes; i nosaltres Jesucrist, i aquests eren i són els representants o fills de Déu aquí a la terra segons els creients.

Sabem que quan van néixer aquests personatges la terra ja feia milions i milions d'anys que existia, o sigui, que aquests homes van venir a dir que existia Déu i aquest és el que jo crec. Els cristians creiem en el nostre i els altres en el seu, que al final és el mateix.

El que passa és que quan passen coses grosses és difícil entendre-ho.

Jo aquest escrit el faig com una xerrada de sobretaula entre la família o amics, els lectors del Ronçana alguns diran: què explica aquest home?, els més intel·lectuals o intel·ligents no sé què pensaran, però jo crec que aquest tema tant en saben ells com qualsevol analfabet.

Per acabar diré que si en aquest món tot funcionés bé, que ningú patís, que tots fossim iguals i feliços seria fàcil creure; però per desgràcia és tot al revés i jo em pregunto per què crea aquest món tan complicat? Per res, doncs això és el que em fa creure.

Si he fet aquest escrit és que aquests dies al passar tot això, trobo gent o amics i parents que saben com sóc, i penso, i ara em diuen com ho veig; encara que no sé si em sé explicar prou, ja que és difícil el no poguer assegurar res; però jo em pregunto, per exemple, que des d'un avió a un bolígraf algú ho ha fet, sol no es va fer.

I el que no hem fet els homes, qui ho ha fet?

Manel Cabot i Cuscó

**BARNIZADOS Y PINTURAS
STA. EULÀLIA**

C/. Desmai, 31 • Can Marquès — Telèfon 844 61 88 — 08187 Sta. Eulàlia de Ronçana